

Prijateljstvo skovano med najmlajšimi

Program pobratena med občinama Kavadarci, SR Makedonija in Ljubljana-Šiška je predvidel tudi sodelovanje na različnih družbenih področjih. Tako bi se naj pobratili tudi dve šoli in s tem navezali globlje stike in sodelovanje med učenci in učitelji dveh šol in izmenjavali izkušnje na področju vzgoje in izobraževanja.

Za tako pobratenje sta se odločili pred letom zgrajena osnovna šola Goce Delčev v Kavadarcih in osnovna šola Rihard Jakopič, ki doslej še ni navezala stikov s katero izmed šol izven naše republike.

Osnovna šola Goce Delčev nosi ime po slavnem makedonskem junaku, ki se je boril za osvoboditev Makedoncev izpod turškega jarma in v tem boju padel 4. maja 1903, še preden je lahko popeljal svoje soborce v odločilen boj. Padel je mlad, star komaj 31 let (rojen 4. 2. 1872) zaradi izdajstva, da bi revolucionarno gibanje s smrtjo svojega vodje, razgledanega in premišljenega revolucionarja, izgubilo na svoji moči in enotnosti.

Šola Goce Delčev je s svojimi 930 učenci ena največjih v občini Kavadarci, zgrajena v modernem stilu tako, da ima vsak razred svoj atrij. Sedaj leži šola povsem na periferiji mesta, vendar se prav njena okolica z izgradnjo novega mestnega središča hitro spreminja. Tako je šola pred problemom, da bo že v nekaj letih pretresna in ne bo mogla sprejeti otrok družin, ki bodo naselile moderne stolpnice in bloke tega predela mesta.

Za pobratenje med obema šolama smo se dogovorili šele v drugi polovici junija, ko so tekle priprave za pobratenje med občinama Kavadarci in Šiška. Vodstvi obeh šol občinskih skupščin sta podprli in odobraval tako pobratenje. Bili so mnenja, da je prav, da se naše medobčinsko sodelovanje začne prav pri najmlajših. In izmenjava delegacije učencev obeh šol v letošnjih počitnicah v Kavadarcih oziroma Sloveniji je tudi preko staršev pomnila resnično zблиžanje med precejšnjim številom občanov obeh občin. Spoznali in sprijateljili pa so se že tudi pedagogi obeh šol. Tako je ostalo podpisovanje listine o pobratenu le še uradna formalnost in dokončen dogovor za sodelovanje.

Na povabilo kolektiva šole Goce Delčev je odpotovala 5. septembra delegacija 6 učencev in 4 pedagogov šole Rihard Jakopič v Kavadarci. Težka je bila izbira najti med 991 učenci le 6 učencev, ki so si s svojim vedenjem, učenjem in aktivnostjo zaslužili, da predstavljajo svoje sošolce. Prepričani smo, da smo izbrali dobro, čeprav vemo, da bi si tako potovanje zaslužilo še precej naših učencev.

Na dan občinskega praznika občine Kavadarci, v petek, 7. septembra, ko praznuje ta občina obletnico osvoboditve, smo dopoldne prisostvovali slavnostni seji občinske skupščine, kjer je bila osrednja točka podpisovanje listine o pobratenu med občinama Kavadarci in Šiška. Popoldne tega slavnostnega dne pa so se zbrali v veliki šolski avli učenci in člani kolektiva ter zunanji sodelavci šole ter predstavniki pedagoških ustanov. Učenci šole Goce Delčev so izvedli lep kulturni program, v katerem tudi ni manjkala slovenska pesem, ki so se jo naučili učenci v času, ki so ga preživeli s svojimi vrstniki na Ohridu in Sloveniji. Ravnateljica obeh šol sta nato podpisala listino o pobratenu med učenci in učitelji šole Goce Delčev in Rihard Jakopič, v kateri se le ti ob-

vezujejo razvijati najširše sodelovanje na učno vzgojnem in pedagoško-kulturnem področju. V prijetnem vzdušju smo potem posedeli s svojimi pobratimi, kramljali o skupnih problemih in tudi zapeli.

Za naslednje dni našega bivanja v Makedoniji so naši gostitelji pripravili izredno bogat in zanimiv program. Obiskali smo Prilep, kjer nad mestom stoje ostanki gradu Kraljeviča Marka in slikovito mestece Kruševo, ki leži na višini 1250 m in je bilo v dneh Ilindena od 2. avgusta 1903 sedež Kruševačke republike, prve republike, ki jo je ustanovilo revolucionarno gibanje po Pariški komuni.

Kruševo se ponaša s prečudovitim spomenikom, ki je viden daleč v ravnino Pelagonijo. Tu je nekaj modernih hotelov, saj so nad mestom lepa smučišča z žičnicami. Na sprehođu od spomenika do muzeja Kruševski republikli in NOB smo srečevali slavnostno oblečene ljudi, saj je bila prav ta dan obletnica osvoboditve tega kraja. Obiskali smo tudi Dojransko jezero, ki leži čisto na jugovzhodu te republike in le nekaj kilometrov nas je ločilo od grške meje. Čudovito toplo vreme in voda je zvalila večino, da so zaplavalj v jezeru.

Naslednje dni smo si ogledali še gospodarske organizacije v Kavadarcih in plantažo Tikveš, kjer smo bili deležni čudovitega sladkega makedonskega grozdja. Z zanimanjem smo sledili razlagi nadvse prijaznega rudarskega inženirja, ki nas je vodil od vhoda do vhoda v bodoči rudnik FENI, kjer bodo kopali železno rudo, ki je bogata z nikljem. Rudnik leži več kot 40 km od Kavadarcev v povsem pustem svetu, ki pa je naravno izredno lep in privlačen. Tu bodo v lično zgrajenih hišicah nekoč živele rudarske družine, sedaj pa tu živijo delavci, ki gradijo rove in rudniške naprave. Žal je bila zaradi žalovanja ob hudi letalski nesreči pri Zagrebu v nedeljo, 12. septembra odpovedana tradicionalna prireditev »grozdober«, v kateri nastopijo najrazličnejše narodne noše, vozovi so ovesenjeni z grozdjem, obiskovalce pa pozdravi in nagovori sam bog Bakhus. Že od petka so bili Kavadarci prepolni gostov, ki so prišli na grozdober. Menda se v teh dneh število ljudi potroji. Vsaka družina ima goste, ulice so polne stojnic z grozdom in vinom, povsod veseli, nasmejani ljudje.

V nedeljo popoldne smo se poslovili od naših nadvse gostoljubnih novih znancev, prijateljev in pobratimov. Besede so preskromne, da bi se jim lahko primerno zahvalili za vso ljubeznivo pozornost, ki so nam jo izkazovali vseh 6 dni našega bivanja med njimi. Želimo, da bi jih lahko čim prej pozdravili v Ljubljani, v Šiški, v naši šoli in jim pripravili nekaj lepih dni bivanja med nami. Če ne prej, bodo učenci in učitelji šole Goce Delčev naši gostje v dneh našega praznovanja občinskega praznika 22. junija 1977, ko bomo ob sklepni šolski prireditvi izvedli tudi drugi del podpisovanja listine o pobratenu. Med tem pa si bomo vse šolsko leto izmenjavali delovne izkušnje pismeno, se obveščali o tem in onem in s tem razvijali dogovor o našem sodelovanju.

Dragi naši pobratimi Kavadarčani — naši stanovski kolegi in starši, ki ste ljubeznivo sprejeli v vaše domove skupno kar 21 naših učencev, dragi naši mladi prijatelji: Vsem vam iskrena hvala za čudovite dni, ki smo jih preživeli z vami.

Majda Lenič

Trenutek slovesnosti ob podpisovanju listine o pobratenu

V UTRJEVANJU PRIJATELJSTVA

Nov korak

V skupini 25 krvodajalcev iz Ljubljane, ki so v dneh od 10. do 12. septembra obiskali pobrateno mesto Parma, kjer so darovali tudi kri, je bilo 5 šišenskih občanov in sicer tovariši Resan Gojko, Vrbovec Franc-Rado, Weisseisen Vinko, Krušnik Slavko in tovarišica Tanko Marija.

Obisk je postal že tradicija, saj je bilo to že peto srečanje med krvodajalci Parme in Ljubljane, ki tako na najboljši plemeniti način dokazujejo, da je možno — ne glede na preteklost — graditi mostove med narodi in državami.

Na gostitelje je poseben vtis napravila okoliščina, da je bila med krvodajalci velika večina novih obrazov, kar pomeni, da ta srečanja niso privilegij nekaj posameznikov.

Tridnevno bivanje v Parmi, ki je bilo popestrjeno z ogledi kulturnih zanimivosti, polaganjem venca pred spomenik italijanskega partizana in številnimi srečanji, bo ostalo vsem udeležencem v prijetnem spominu, saj so predstavniki A.V.I.S. (Associazione Volontari Italiani del sangue) pokazali do obiskovalcev iz Jugoslavije izjemno pozornost in gostoljubnost.